

soudu, ale dali k tomu souhlasné prohlášení, neboť jak svědek uvedl, obžalovaný asi není jeho biologickým otcem. Svědek dále uvedl, že ho tam někteří policisté týrali, někteří mu tam nadávali. Nadávali mu do mafiánu a byli na něho drsní, tzn., že stál u mříže, kde čekal 8 hodin, protože chtěl zajít dolů za paní radovou aby mu dala telefon, aby si mohl přečíst nějaké SMS, které dostával od obžalovaného, takže tam stál denně 8 hodin a stejně mu to nedovolili, pořád mu říkali, že už půjde. Například také žádal o chleba, nebo chtěl dělat na notebooku, vždy mu slíbili, že to bude možné, ale pak ho tam nepustili. Oni mu říkali, že jestli půjde on, tak půjdou všichni, ale notebook měl jen on a z těch osmdesáti lidí, tam mělo mobilní telefony asi 20 lidí. On u té mříže čekal dva – tři dni, ptal se pořád, zda tam může jít a oni ho „fakovali“. To, že byl svědek zavřený na samotce, to se stalo tak, že Číňani tam pořád dělali problém. Ve středu je vždy Nescafé a ti Číňané jim všechnu kávu vzali a jim nenechali nic, tak se začali hádat a začala bitka, v ní bylo 14 Číňanů a jich Ukrajinců a Rusů bylo 8. Pak je poslali dolů na samotku, bylo 8 pokojů, takže do každého pokoje poslali jednoho člověka. Těch pokojů na samotce bylo samozřejmě víc. On tam nebyl jediný mladistvý, byli také čtrnáctiletí, patnáctiletí a šestnáctiletí. To, že svědek uvedl, že mu nechtěli dát chleba, tzn., že tam dostávali snídani, oběd a večeře byla v 17.00 hod. Potom je třeba pustili na vycházku, když z ní přišli, měli hlad, tak se ptali na chleba a oni jim ho odmítli dát. Ale tam byli dvě směny, které nám ten chleba dávali, také bagety a podobně. Ale ostatní směny jim toto odmítli dávat. Také mu nedávali jídlo, které měl rád, nemohl si hned zvyknout na jídlo, které mu dávali. Chutnalo mu jídlo, které měli muslimové, ale toto mu odmítali dát. Co se týká lékařské péče svědek uvedl, že když se dostal do Velkých Přílep, tak měl po jeho cestě úraz na ruce až na kost. Žádal o nějaké mastičky, oni mu je dávali, ale nepomohlo mu to. Tak požádal přítele, protože neuměl dobře česky, aby mu domluvil cestu k lékaři. K lékaři ho zavezli asi až za dva a půl až za tři týdny. Dále svědek uvedl, že když stál 8 hodin u té mříže, tak mu to nikdo neporučil, jen mu řekli, že musí čekat, tak čekal. Když by čekal v pokoji, tak by pro něho nikdy nepřišli. Jen mu řekli, aby například na ten telefon počkal u mříže, ale nikdo mu to nenařídil. Dole v těch pokojích, na té samotce, tam byli uzamčeni. Byl tam něco přes měsíc, ale od 18.00 hod. do 20.00 hod. mohli být na chodbě. Z těchto pokojů je pouštěli na chodbu. V tom zařízení měl svědek hlad, ty dobré směny jim dávali večer ještě jídlo, ale jednou týdně tam byla policejní kontrola, všechny je vzali ven na vycházku a když přišli, tak zjistili, že jídlo jim vyhodili. Takže speciálně při některých směnách neměli dostatek jídla. Byla tam jedna policistka, s tou měl konflikty a to takové, že s ní nemohl najít společnou řeč a když jí o něco žádal, tak ona se ním buď nemluvila, nebo mu řekla, že na to nemá právo. Co tam měla za funkci, přesně neví. Když ho z těch Přílep propouštěli, tak mu vydala papíry, říkali jí „paní Radová“. Konkrétně, že by ho mlátila, to ne, jiné konflikty s ní neměl, jen to, že se s ní na ničem